

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.6.2012
COM(2012) 336 final

2012/0164 (APP)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en facilitet for finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har euroen
som valuta**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den 18. februar 2002 blev forordning (EF) nr. 332/2002 vedtaget, og der blev dermed indført en mekanisme for finansiel støtte fra Unionen. Forordningen tager sigte på at lette begrænsningerne for ekstern finansiering i de medlemsstater, der har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til deres betalingsbalance. Den gælder kun for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta. Den globale krise af et hidtil uset omfang, der har ramt verden de seneste tre år, har været til alvorlig skade for den økonomiske vækst og finansielle stabilitet og medført en forværring af medlemsstaternes offentlige underskud, betalingsbalance og gældsposition, hvilket har fået nogle af dem til at søge finansiel støtte.

I forbindelse med den økonomiske og finansielle krise er der skabt nye støtteredskeer med oprettelsen af den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF), den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM) og i den nærmeste fremtid også den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM). Den eksisterende forordning har imidlertid ikke holdt trit med denne udvikling. Især er der under disse mekanismer for finansiel stabilitet oprettet nye forebyggende instrumenter med henblik på at yde finansiel støtte til medlemsstaterne i euroområdet. Revisionen af den eksisterende forordning vil give medlemsstaterne uden for euroområdet adgang til lignende finansielle instrumenter. Desuden vil den gøre det muligt at ajourføre den eksisterende forordning i lyset af den seneste styrkelse af den økonomiske styring og forbedring af den økonomiske og budgetmæssige koordination med henblik på at sikre mere ensartede spilleregler for medlemsstaterne i og uden for euroområdet. Endelig skulle den også øge beslutningstagningens effektivitet ved at forenkle proceduren for at aktivere forordningen med kun én procedure i stedet for to.

2. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Ved denne forordning indføres der en facilitet for finansiel støtte fra EU, der kan tildeles til en medlemsstat uden for euroområdet, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance (artikel 1). Den finansielle støtte kan tage form af et lån eller en kreditlinje med et samlet udestående beløb på i princippet højst 50 mia. EUR (artikel 2). Kreditlinjen kan være en forebyggende betinget kreditlinje, som er en kreditlinje baseret på støtteberettigelsesbetingelser, eller en kreditlinje med skærpede betingelser, som er en kreditlinje baseret på en kombination af støtteberettigelsesbetingelser og nye politiske foranstaltninger (artikel 4).

Rådet kan beslutte at yde et lån på grundlag af en henstilling fra Kommissionen (artikel 3). Ydelsen af et lån er betinget af, at medlemsstaten indfører et makroøkonomisk tilpasningsprogram med henblik på at genoprette en holdbar betalingsbalancesituation og på igen at kunne finansiere sig selv fuldt ud på de finansielle markeder. Kommissionen overvåger sammen med ECB og, hvis det er relevant, IMF, hvordan gennemførelsen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram skrider frem, ved hjælp af regelmæssige kontrolbesøg.

Den reviderede forordning indeholder nye bestemmelser med henblik på at styrke dialogen om gennemførelsen af den finansielle støtte for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed. Mere specifikt kan det relevante udvalg i Europa-Parlamentet indbyde den berørte medlemsstat til at deltage i en udveksling af synspunkter om, hvordan gennemførelsen

af tilpasningsprogrammet skrider frem. Den berørte medlemsstats parlament kan indbyde repræsentanter for Kommissionen til at deltage i en udveksling af synspunkter om, hvordan gennemførelsen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram skrider frem.

Rådet træffer afgørelse om at tildele en forebyggende betinget kreditlinje eller en kreditlinje med skærpede betingelser efter henstilling fra Europa-Kommissionen (artikel 5). Adgangen til en forebyggende betinget kreditlinje er forbeholdt de medlemsstater, hvis økonomiske og finansielle situation fortsat er fundamentalt sund, og som opfylder et aftalt sæt kriterier for støtteberettigelse. Adgangen til en kreditlinje med skærpede betingelser er åben for medlemsstater, som ikke overholder visse kriterier for støtteberettigelse, der er nødvendige for at få adgang til en forebyggende betinget kreditlinje, men hvis generelle økonomiske og finansielle situation fortsat er sund. Desuden skal den pågældende medlemsstat træffe korrigerende foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør tage sigte på at rette op på de støtteberettigelseskriterier, der ikke anses for at være opfyldt, sikre en holdbar betalingsbalancesituation og samtidig sikre en vedvarende overholdelse af de støtteberettigelseskriterier, der blev anset for at være opfyldt på det tidspunkt, hvor kreditlinjen blev tildelt.

En medlemsstat underkastes skærpet overvågning, når den modtager forebyggende finansiel støtte, med henblik på at sikre en hurtig tilbagevenden til en normal situation og beskytte andre medlemsstater mod eventuelle negative afsmittende virkninger (artikel 6). Den skærpede overvågning bør omfatte, at Kommissionen får større adgang til oplysninger, der er nødvendige for en nøje overvågning af den økonomiske og finansielle situation i den pågældende medlemsstat, og at Kommissionen foretager en regelmæssig rapportering. En medlemsstat under skærpet overvågning skal vedtage foranstaltninger, der tager sigte på at rette op på de potentielle årsager til de økonomiske vanskeligheder.

I den nye forordning gøres der også et forsøg på at afpasse en række vigtige proceduremæssige skridt efter den nye kommende artikel 136-forordning, der tager sigte på medlemsstater i en vanskelig økonomisk situation. Formålet er at sikre mest muligt ensartede vilkår mellem alle EU 's lande, uanset om de tilhører euroområdet eller ej. Den reviderede forordning indeholder bestemmelser om, at en række overvågningsfaser i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP) og det europæiske semester erstattes af det makroøkonomisk tilpasningsprogram og overvågningen deraf (artikel 7 og 9). Det makroøkonomisk tilpasningsprogram kan på grund sit omfang erstatte visse dele af den økonomiske og finanspolitiske overvågning, så længe tilpasningsprogrammet varer, med henblik på at undgå overlappende rapporteringskrav. På samme måde sikres det i den reviderede forordning også, at proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer suspenderes, når en medlemsstat underlægges et makroøkonomisk tilpasningsprogram (artikel 8), og det kræves, at der etableres en overvågning efter støttens ophør for medlemsstater, som har tilbagebetalt mindre end 75 % af den modtagne finansielle støtte (artikel 15).

Endelig gøres låntagning og långivning en smule mere fleksible for Europa-Kommissionen for at begrænse eventuelle problemer med at rejse midler i tilfælde af vanskelige økonomiske markedsvilkår (artikel 12).

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en facilitet for finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har euroen som valuta

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 352,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets godkendelse,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med traktatens artikel 143 kan Rådet, der træffer afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) yde gensidig bistand til en medlemsstat, som er i vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance. Det gælder kun for de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta (i det følgende benævnt "medlemsstater uden for euroområdet"). I denne bestemmelse fastlægges det imidlertid ikke, hvilket instrument der skal bruges til at yde den planlagte gensidige bistand.
- (2) Den globale krise af et hidtil uset omfang, der har ramt verden de seneste tre år, har været til alvorlig skade for den økonomiske vækst og finansielle stabilitet og medført en kraftig forværring af medlemsstaternes offentlige underskud og gældsposition, hvilket har fået mange af dem til at søge finansiel støtte.
- (3) Reglerne for tildeling og overvågning af finansiel støtte til medlemsstater uden for euroområdet bør være i overensstemmelse med de regler, der gælder for de medlemsstater, der har euroen som valuta, navnlig reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet i euroområdet, med visse nødvendige tilpasninger med sigte på, at der tages hensyn til forskellene i de regler i traktaten, der gælder for medlemsstater,

der ikke har euroen som valuta, og den mere begrænsede økonomiske og finansielle samhørighed. Kommissionen bør f.eks. ikke have mulighed for at lade en medlemsstat være genstand for skærpet overvågning, hvis den pågældende medlemsstat ikke modtager finansiell støtte.

- (4) Tildelingen af finansiell støtte bør være kædet sammen med økonomisk og finanspolitisk overvågning af den pågældende medlemsstat. Denne overvågning bør i intensitet stå i rimeligt forhold til alvoren af de finansielle vanskeligheder og tage passende hensyn til arten af den finansielle støtte, der modtages, som kan variere lige fra rent forebyggende støtte baseret på bestemte vilkår til et komplet makroøkonomisk tilpasningsprogram ledsaget af strenge politiske vilkår.
- (5) En medlemsstat bør være genstand for skærpet overvågning, når den modtager forebyggende finansiell støtte, med henblik på at sikre en hurtig tilbagevenden til en normal situation og beskytte andre medlemsstater mod eventuelle negative afsmittende virkninger. Den skærpede overvågning bør omfatte, at Kommissionen får større adgang til oplysninger, der er nødvendige for en nøje overvågning af den økonomiske og finansielle situation i den pågældende medlemsstat, og at der foretages en regelmæssig rapportering til EFC.
- (6) Overvågningen af den økonomiske og finanspolitiske situation bør styrkes yderligere for de medlemsstater, der nyder fordel af et lån. Dette bør også omfatte etablering af et makroøkonomisk tilpasningsprogram. Da et sådant program er af et vist omfang, bør de andre dele af den økonomiske og finanspolitiske overvågning suspenderes, så længe programmet varer, med henblik på at undgå overlappende rapporteringskrav.
- (7) Der bør fastsættes regler for at styrke dialogen om gennemførelsen af denne finansielle støtte mellem EU-institutionerne, navnlig Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre større åbenhed og ansvarlighed.
- (8) En afgørelse om, at en medlemsstat ikke overholder sit makroøkonomiske tilpasningsprogram, bør også medføre suspension af betalinger eller forpligtelser, når det gælder EU-midler, jf. artikel 21, stk. 6, i forordning (EU) nr. XXX om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1083/2006.
- (9) Beføjelsen til at træffe individuelle afgørelser vedrørende anvendelsen af denne forordning bør udøves af Rådet i henhold til artikel 143, stk. 2, i traktaten.
- (10) Aktivitetsområdet for de europæiske tilsynsmyndigheder, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1093/2010, (EF) nr. 1094/2010 og (EF) nr. 1095/2010, bør holdes inden for de grænser, der er fastsat i artikel 1 i hver af disse forordninger.
- (11) For vedtagelsen af denne forordning, som udgør en ramme for tildelingen af finansielle støtte fra Unionen til medlemsstater uden for euroområdet, indeholder traktaten ingen anden hjemmel end artikel 352 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning indføres der en facilitet for finansiel støtte fra Unionen, der kan ydes i henhold til traktatens artikel 143 til en medlemsstat, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance.
2. Denne forordning gælder for de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.

Artikel 2

Finansiel støtte fra Unionen

1. Den finansielle støtte fra Unionen ydes via:
 - a) et lån
 - b) en forebyggende betinget kreditlinje, som er en kreditlinje baseret på støtteberettigelsesbetingelser eller
 - c) en kreditlinje med skærpede betingelser, som er en kreditlinje baseret på en kombination af støtteberettigelsesbetingelser og nye politiske foranstaltninger.
2. Med henblik herpå skal Kommissionen bemyndiges til på Den Europæiske Unions vegne at optage lån på kapitalmarkederne eller i finansielle institutioner.
3. Den samlede hovedstol for de lån eller kreditlinjer, der tildeles medlemsstaterne i henhold til denne forordning, er begrænset til 50 mia. EUR.
4. Når der forudses finansiel støtte uden for Unionen, hvortil der er knyttet økonomisk-politiske betingelser, konsulterer den berørte medlemsstat forinden Kommissionen. Kommissionen undersøger de disponible muligheder under faciliteten for finansiel støtte fra Unionen og de påtænkte økonomisk-politiske betingelsers overensstemmelse med de foranstaltninger, der er vedtaget på grundlag af artikel 121 og 126 i traktaten og på grundlag af enhver lovgivning, som er vedtaget på grundlag af nævnte artikler. Kommissionen underretter EFC om sine konklusioner.

Artikel 3

Betingelser og procedurer for långivning

1. Den medlemsstat, der søger at opnå et lån, skal meddele dette til Kommissionen, Den Europæiske Centralbank (ECB) og EFC.
2. Kommissionen vurderer sammen med ECB og, hvor det er muligt, med IMF holdbarheden i den pågældende medlemsstats offentlige gæld og de faktiske eller potentielle finansieringsbehov og videresender sin vurdering til EFC.

3. Den pågældende medlemsstat udarbejder i forståelse med Kommissionen, der arbejder sammen med ECB og, hvor det er muligt, med IMF, et udkast til makroøkonomisk tilpasningsprogram med politiske krav med det formål at genskabe en holdbar betalingsbalancesituation og genoprette sin kapacitet til at finansiere sig selv fuldt ud på de finansielle markeder. I udkastet til makroøkonomisk tilpasningsprogram tages der behørigt hensyn til de henstillinger, der er blevet rettet til den pågældende medlemsstat i henhold til traktatens artikel 121, 126 og 148, og til de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet for at efterkomme henstillingerne, samtidig med at det tilstræbes at gøre de påkrævede politikforanstaltninger bredere, stærkere og dybere.
4. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen, kan beslutte at yde et lån til den pågældende medlemsstat, og hvis det er tilfældet, skal det godkende det makroøkonomisk tilpasningsprogram i forbindelse med dette lån.
5. Afgørelsen om tildeling af et lån skal indeholde bestemmelser om beløbet, den maksimale gennemsnitlige løbetid, prissætningen, det maksimale antal rater, den periode, hvor lånet er til rådighed, de vigtigste økonomisk-politiske betingelser og andre detaljerede regler, som er nødvendige for gennemførelsen af støtten.
6. Kommissionen og den pågældende medlemsstat indgår et aftalememorandum med de nærmere detaljer for det makroøkonomiske tilpasningsprogram. Kommissionen meddeler aftalememorandummet til Europa-Parlamentet og Rådet.
7. Kommissionen overvåger sammen med ECB og, hvis det er relevant, IMF, hvordan gennemførelsen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram skrider frem, ved hjælp af regelmæssige kontrolbesøg. Den underretter EFC kvartalsvis. Den pågældende medlemsstat skal samarbejde fuldt ud med Kommissionen og ECB. Den forsyner navnlig Kommissionen og ECB med alle de oplysninger, som disse finder nødvendige for overvågningen af programmet. Den berørte medlemsstat pålægges også de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 2.
8. Kommissionen, der arbejder sammen med ECB og, hvor det er muligt, med IMF, undersøger sammen med den berørte medlemsstat, hvilke ændringer af det makroøkonomiske tilpasningsprogram der kan være behov for. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, skal godkende enhver ændring af dette program.
9. Hvis overvågningen i henhold til stk. 7 afslører betydelige afvigelser fra det makroøkonomiske tilpasningsprogram, kan Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen træffe afgørelse om, at den pågældende medlemsstat ikke opfylder de aftalte betingelser for den finansielle støtte. Udbetalingerne af Unionens finansielle støtte i henhold til denne forordning suspenderes.
10. Senest seks måneder efter den i stk. 9 omhandlede afgørelse kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen træffe afgørelse om at genoptage udbetalingerne, hvis den mener, at den pågældende medlemsstat overholder de aftalte betingelser for den finansielle støtte. Hvis en sådan afgørelse ikke vedtages inden for nævnte frist, foretages der ingen yderligere udbetalinger af Unionens finansielle støtte i henhold til denne forordning.

11. Hvis den pågældende medlemsstat befinder sig i en situation med utilstrækkelig administrative kapacitet eller væsentlige problemer i gennemførelsen af sit program, søger den teknisk bistand fra Kommissionen, som til dette formål kan nedsætte ekspertgrupper med medlemsstaterne og andre europæiske og/eller relevante internationale institutioner. Teknisk bistand kan omfatte etablering af en repræsentant med bopæl i landet og støttepersonale for at rådgive myndighederne om gennemførelsen af tilpasningsprogrammet.
12. Det relevante udvalg i Europa-Parlamentet kan indbyde den berørte medlemsstat til at deltage i en udveksling af synspunkter om, hvordan gennemførelsen af tilpasningsprogrammet skrider frem.
13. Den berørte medlemsstats parlament kan indbyde repræsentanter for Kommissionen til at deltage i en udveksling af synspunkter om, hvordan gennemførelsen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram skrider frem.

Artikel 4

Betingelser for tildeling af kreditlinjer

1. Adgangen til en forebyggende betinget kreditlinje er forbeholdt de medlemsstater, hvis økonomiske og finansielle situation fortsat er fundamentalt sund. Der skal foretages en *global vurdering* af, hvorvidt en medlemsstat opfylder betingelserne for en forebyggende betinget kreditlinje, på grundlag af følgende kriterier:
 - a) Overholdelsen af Rådets henstillinger og Rådets afgørelser, der er vedtaget på grundlag af artikel 121 og 126 i traktaten. Medlemsstater, som er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, kan stadig få adgang til en forebyggende betinget kreditlinje, forudsat at de fuldt ud overholder Rådets henstillinger i henhold til artikel 126, stk. 7, i traktaten.
 - b) En holdbar offentlig gæld.
 - c) Overholdelse af forpligtelserne inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssige store ubalancer (EIP). Lande, der er omfattet af EIP, kan stadig få adgang til en forebyggende betinget kreditlinje, hvis det fastslås, at de er indstillet på at rette op på de ubalancer, Rådet har identificeret.
 - d) Dokumenteret adgang til kapitalmarkederne på rimelige vilkår.
 - e) En holdbar stilling over for udlandet.
 - f) En situation uden banksolvensproblemer, der ville indebære systemiske trusler mod banksystemets stabilitet.
2. Adgangen til en kreditlinje med skærpede betingelser er åben for medlemsstater, som ikke overholder visse kriterier for støtteberettigelse, der er nødvendige for at få adgang til en forebyggende betinget kreditlinje, men hvis generelle økonomiske og finansielle situation fortsat er sund. Den berørte medlemsstat skal efter samråd med Kommissionen og ECB forberede korrigerende foranstaltninger, der sigter mod at:

- a) rette op på de støtteberettigelseskriterier i stk. 1, der ikke anses for at være opfyldt, og
- b) sikre, at de andre kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i stk. 1, til stadighed overholdes.

Artikel 5

Procedure for tildeling af kreditlinjer

1. En medlemsstat, der søger at opnå en kreditlinje, skal meddele dette til Kommissionen, ECB og EFC.
2. Kommissionen vurderer sammen med ECB og, hvor det er muligt, med IMF holdbarheden i den pågældende medlemsstats offentlige gæld og de faktiske eller potentielle finansieringsbehov og videresender sin vurdering til EFC.
3. Kommissionen vurderer i samarbejde med ECB, om den pågældende medlemsstat opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 4, for at få adgang til en forebyggende betinget kreditlinje eller en kreditlinje med skærpede betingelser.
4. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen, træffer afgørelse om at tildele en forebyggende betinget kreditlinje eller en kreditlinje med skærpede betingelser for en indledende periode på et år. Afgørelsen om tildeling af en kreditlinje skal indeholde bestemmelser om beløbet, gebyret for at stille kreditlinjen til rådighed, prissætningen for frigivelsen af midler, den periode, hvor kreditlinjen er til rådighed, den maksimale gennemsnitlige løbetid for de lån, der trækkes, og de øvrige bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af støtten. Afgørelsen om tildeling af en kreditlinje med skærpede betingelser skal også indeholde en beskrivelse af de korrigerende foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til artikel 4, stk. 2.
5. Kommissionen og den pågældende medlemsstat indgår et aftalememorandum, der præciserer betingelserne for kreditlinjen.
6. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat kan Kommissionen beslutte at forny kreditlinjen to gange, hver gang for en periode på seks måneder, efter at have underrettet EFC om sin vurdering af overholdelsen af støtteberettigelsesbetingelserne.
7. Når der tildeles en kreditlinje, skal Kommissionen overvåge den løbende overholdelse af støtteberettigelseskriterierne og hver tredje måned underrette EFC om sine konklusioner. Kommissionen skal revurdere, om kreditlinjen er hensigtsmæssig, hvis den anvendes. Hvis Kommissionen på grundlag af denne vurdering konkluderer, at kreditlinjen ikke længere er hensigtsmæssig til at løse den pågældende medlemsstats vanskeligheder, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen træffe afgørelse om, at kreditlinjen ikke længere skal være til rådighed, og om at anbefale den pågældende medlemsstat at indgive en anmodning om et lån efter den procedure, der er fastlagt i artikel 3.

8. Når en medlemsstat tildeles en forebyggende betinget kreditlinje eller trækker på en kreditlinje med skærpede betingelser, underkastes den skærpet overvågning i overensstemmelse med artikel 6 i den periode, hvor kreditlinjen er til rådighed.

Artikel 6 **Skærpet overvågning**

1. En medlemsstat under skærpet overvågning skal i samråd og samarbejde med Kommissionen, der arbejder i samråd med ECB, de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og eventuelt IMF, vedtage foranstaltninger med henblik på at sikre en holdbar betalingsbalancesituation og undgå fremtidige problemer med adgang til markedsfinansiering.
2. Efter anmodning fra Kommissionen skal en medlemsstat, der er genstand for skærpet overvågning, gøre følgende:
 - a) med de ønskede intervaller tilsende Kommissionen, ECB og den eller de relevante ESA'er disaggregerede oplysninger om udviklingen i sit finansielle system. Kommissionen, ECB og den eller de relevante ESA'er behandler de disaggregerede oplysninger, de modtager, fortroligt
 - b) under tilsyn af den eller de relevante ESA'er gennemføre de nødvendige stresstest eller følsomhedsanalyser for at evaluere den finansielle sektors modstandsdygtighed over for forskellige makroøkonomiske og finansielle chok i overensstemmelse med anvisningerne fra Kommissionen og ECB sammen med de relevante europæiske tilsynsmyndigheder og ESRB, som resultaterne deles med
 - c) lade sig underkaste en regelmæssig evaluering af sin tilsynskapacitet i forhold til banksektoren inden for rammerne af en særlig peerevaluering udført af den eller de relevante ESA'er
 - d) meddele alle de oplysninger, der er nødvendige for overvågningen af makroøkonomiske ubalancer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer.
 - e) sammen med de nationale overordnede revisionsorganer udføre en samlet uafhængig revision af den offentlige sektors regnskaber for at evaluere disse offentlige regnskabers troværdighed, fuldstændighed og nøjagtighed med henblik på proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og aflægge rapport om resultaterne heraf. I denne forbindelse foretager Kommissionen (Eurostat) en vurdering af kvaliteten af dataene i medlemsstatens rapport i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 679/2010.
 - f) give yderligere oplysninger til overvågning af de fremskridt, der gøres i retning af en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud, hvis den er omfattet af en rådsafgørelse i henhold til traktatens artikel 126, stk. 6.
3. En medlemsstat, der er genstand for skærpet overvågning:

- a) foretager straks en samlet vurdering af den samlede offentlige sektors og dennes delsektors budgetgennemførelse i løbet af året. Vurderingen dækker også de finansielle risici forbundet med offentligt ejede enheder og offentlige kontrakter, såfremt de bidrager til forekomsten af et uforholdsmæssigt stort underskud. Resultatet af denne vurdering sendes til Kommissionen og EFC.
 - b) for den samlede offentlige sektors og dennes delsektors vedkommende aflægge regelmæssigt rapport til Kommissionen og EFC om budgetgennemførelsen i løbet af året, om budgeteffekten af diskretionære foranstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden, om målene for de offentlige udgifter og indtægter, med oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er vedtaget, og om arten af de foranstaltninger, der påtænkes vedtaget for at nå de fastsatte mål. Rapporten offentliggøres.
4. Kommissionen gennemfører sammen med ECB, en eller flere ESA'er efter behov og, hvis det er hensigtsmæssigt, IMF regelmæssige kontrolbesøg i medlemsstaten under overvågning for at kontrollere fremskridtene med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3. Den meddeler hver tredje måned sine undersøgelsesresultater til EFC og vurderer især, om der er behov for yderligere foranstaltninger. Disse kontrolbesøg erstatter den overvågning på stedet, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97.
5. Når det på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 4, konkluderes, at der er behov for yderligere foranstaltninger, og at den finansielle situation i den pågældende medlemsstat har haft betydelige negative virkninger for den finansielle stabilitet i Unionen, kan Rådet med kvalificeret flertal og på forslag fra Kommissionen rette henstilling til den pågældende medlemsstat om at indgive en anmodning om et lån efter den procedure, der er fastlagt i artikel 3. Henstillingen og det forberedende arbejde forud for dens vedtagelse anses for at være fortrolige, medmindre Rådet beslutter at offentliggøre den.
6. Når en henstilling, der er vedtaget i overensstemmelse med stk. 5, offentliggøres:
- a) kan det relevante udvalg i Europa-Parlamentet tilbyde den berørte medlemsstat at deltage i en udveksling af synspunkter
 - b) kan den berørte medlemsstats parlament indbyde repræsentanter for Kommissionen til at deltage i en udveksling af synspunkter.

Artikel 7

Forenelighed med proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

- 1. Det makroøkonomiske tilpasningsprogram og ændringerne heraf som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 4 og 8, anses for at erstatte forelæggelsen af konvergensprogrammer i henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.
- 2. Hvis den berørte medlemsstat er genstand for en henstilling i henhold til traktatens artikel 126, stk. 7, om at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud, gælder følgende:

- a) det makroøkonomiske tilpasningsprogram som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 4 og 8, anses i givet fald også for at erstatte de rapporter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4a, i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97
- b) de årlige budgetmål i det makroøkonomiske tilpasningsprogram som omhandlet i denne forordnings artikel 3 anses for at erstatte de årlige budgetmål, der i henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1467/97 er fastlagt i henstillingen i medfør af traktatens artikel 126, stk. 7
- c) den overvågning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 7, anses for at erstatte den overvågning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, og artikel 10a i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97, og den overvågning, der danner grundlag for enhver afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1467/97.

Artikel 8

Forenelighed med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer

Gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1176/2011 suspenderes for de medlemsstater, der er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, som godkendes af Rådet i overensstemmelse med artikel 3 i denne forordning. Suspensionen gælder i hele det makroøkonomiske tilpasningsprograms løbetid.

Artikel 9

Forenelighed med det europæiske semester for samordning af økonomiske politikker

Overvågningen i henhold til denne forordnings artikel 3 anses for at erstatte overvågningen og vurderingen af det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker som omhandlet i artikel 2a i forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker.

Artikel 10

Udbetaling af et lån

1. Lånet udbetales sædvanligvis i rater.
2. Kommissionen træffer afgørelse om frigivelsen af raterne på grundlag af den kontrol, der er fastsat i artikel 3, stk. 7, jf. dog artikel 3, stk. 9.

Artikel 11

Frigivelse af midler fra en kreditlinje

1. Hvis en medlemsstat påtænker at trække på midler fra sin kreditlinje, underretter den på forhånd og mindst 45 kalenderdage i forvejen Kommissionen herom. Der fastsættes nærmere bestemmelser herom i den i artikel 5, stk. 5, nævnte afgørelse.
2. På grundlag af den overvågning, der er fastlagt i artikel 5, stk. 7, og artikel 6, stk. 4, træffer Kommissionen afgørelse om frigivelsen af midlerne.

Artikel 12

Låntagnings- og långivningstransaktioner

1. De i artikel 2 omhandlede låntagnings- og långivningstransaktioner gennemføres i euro.
2. Karakteristikaene vedrørende de successive rater, som Unionen udbetaler inden for rammerne af faciliteten for finansiel støtte, forhandles mellem den pågældende medlemsstat og Kommissionen.
3. Når Rådet har truffet afgørelse om et lån, bemyndiges Kommissionen til at optage lån på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner på det mest hensigtsmæssige tidspunkt mellem planlagte udbetalinger for således at optimere finansieringsomkostningerne og bevare dens omdømme som Unionens udsteder på markederne. Tilvejebragte midler, der endnu ikke er udbetalt, gemmes til stadighed på særlige kasse- eller værdipapirkonti, som håndteres i henhold til reglerne for ikke-budgetmæssige transaktioner, og som ikke må anvendes til andre mål end at yde finansiel støtte til medlemsstater inden for rammerne af denne facilitet.
4. Modtager en medlemsstat et lån, hvortil der er knyttet en klausul om indfrielse før forfald, og beslutter medlemsstaten at gøre brug af denne mulighed, træffer Kommissionen de fornødne foranstaltninger.
5. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat kan Kommissionen, hvis omstændighederne og låneaftalerne giver mulighed for en forbedring af udlånsrentesatsen, helt eller delvis refinansiere sine oprindelige låneoptagelser eller omlægge de hertil svarende finansielle betingelser.
6. EFC skal holdes underrettet af Kommissionen om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 5.

Artikel 13

Omkostninger

Unionens omkostninger ved at indgå og udføre hver transaktion dækkes af den pågældende medlemsstat.

Artikel 14

Administration af lånene

1. Kommissionen etablerer de ordninger, som er nødvendige for at administrere lånene sammen med ECB.
2. Den pågældende medlemsstat opretter en særlig konto i sin nationale centralbank til forvaltning af Unionens finansielle støtte. Den overfører ligeledes lånets hovedstol og forfaldne renter til en konto i ECB fjorten TARGET2-bankdage inden forfaldsdagen.

3. Medmindre andet fremgår af artikel 27 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, har Den Europæiske Revisionsret ret til at udføre enhver finansiell kontrol og revision i den pågældende medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med forvaltningen af denne støtte. Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, har bl.a. ret til at udsende sine egne embedsmænd eller behørigt befuldmægtigede repræsentanter til at foretage enhver teknisk og finansiell kontrol og revision i den pågældende medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med nævnte støtte.

Artikel 15

Overvågning efter støtten

1. En medlemsstat, som har modtaget finansiell støtte fra Unionen i henhold til denne forordning, er genstand for overvågning efter støtten, så længe mindst 75 % af hovedstolen af den finansielle støtte ikke er blevet tilbagebetalt. Rådet kan med kvalificeret flertal og på forslag fra Kommissionen forlænge overvågningen efter støtten.
2. En medlemsstat, der er genstand for overvågning efter støtten, har også de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 2.
3. Kommissionen gennemfører sammen med ECB regelmæssige kontrolbesøg i den medlemsstat, der er genstand for overvågning efter støtten, for at vurdere medlemsstatens økonomiske, finanspolitiske og finansielle situation. Den meddeler hvert halve år sine undersøgelsesresultater til EFC og vurderer især, om der er behov for korrigerende foranstaltninger.
4. Rådet kan med kvalificeret forslag på forslag fra Kommissionen henstille til en medlemsstat, der er genstand for overvågning efter støtten, at den træffer korrigerende foranstaltninger.

Artikel 16

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 332/2002 ophæves. Støtte, der er tildelt på grundlag af nævnte forordning, er fortsat underlagt forordningen, så længe disponibilitetsperioden ikke er udløbet, og der fortsat er udstående beløb.

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

Artikel 15 finder ikke anvendelse på medlemsstater, der på datoen nærværende forordnings ikrafttræden allerede overvåges efter et programs gennemførelse efter at have modtaget en finansiell støtte i henhold til forordning (EF) nr. 332/2002.

Artikel 18
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand